Влада – Радам !

Голос України

Газета Верховної Ради України

№ 237 (737) ♦ Вівторок, 14 грудня 1993 року ♦ Ціна договірна

Бар'єр узято, але дорогою ціною

З великими труднощами Президенту РФ Б.Єльцину та його прихильникам удалося в неділю 12 грудня подолати 50-відсотковий бар'єр участі виборців у референдумі, щоб домогтися прийняття нової Конституції. За повідомленням центру оперативної інформації президентської адміністрації, в середньому по Росії у виборах до Федеральних зборів та референдумі з Основного Закону взяло участь понад 52 відсотки росіян з правом голосу. З них 60 відсотків проголосували за Конституцію.

Таким чином, вважають оглядачі, росіяни підтримали існування у своїй країні потужної президентської структури. Адже Конституція надає право Б.Єльцину розпускати парламент і призначати прем'єр-міністра. Втім перемоги цієї досягнуто дорогою ціною. Попередні результати голосування свідчать, що найбільшу користь від виборів отримали комуністична партія Зюганова і ліберально-демократична партія Жириновського. Отже, хоча в цілому президентські сили, зокрема «Вибір Росії», й лідирують, Б.Єльцин не матиме «кишенькового» парламенту. Як пише англійська «Дейлі експресс», у Кремлі може виникнути нова серйозна криза, оскільки «за підсумками перших після 1917 року багатопартійних виборів неофашисти та комуністи мають у Росії великий успіх».

На знімку: Президент Росії Борис Єльцин на виборчій дільниці.

Фото ТАРС.

Візит високого гостя

Вчора до Києва з офіційним візитом прибув Президент Республіки Молдова М.Снєгур. Того ж дня відбулися бесіди М.Снєгура з Президентом України Л.Кравчуком, в.о. прем'єр-міністра Ю.Звягільським. У Маріїнському палаці були підписані українсько-молдовські документи. Від імені Президента України Л.Кравчука на честь Президента Молдови М.Снєгура був даний офіційний обід.

Абзац з листа

Зміна політичної обстановки в Росії після виборів, без сумніву, позначиться і на політиці в сусідніх державах. Бо й там неокомуністи блокуються з імперськими шовіністами, а колишня партноменклатура силкується утримати владу в своїх руках. Наш Президент і уряд перебувають під їх постійним тиском. І якщо ці сили з'єднаються між собою, для України це дуже небезпечно...

Юрій САХОКІЯ.

Дніпропетровськ.

За чорними кулісами «Білого братства»

Наш співрозмовник — відомий контактер і цілитель (має ліцензію Міністерства охорони здоров'я України) Надія Ніколаєва, яка нині працює над «розкодуванням» членів сумнозвісної релігійної організації Ю. Кривоногова.

— Надіє, як відомо, Юрій Кривоногов знайшов «живого бога» в спідниці — Марину Цвігун — саме в Донецьку, де ви в той час працювали. Чи знали його особисто?

— Знала. Мало того, Марією Деві Христос мала стати не Цвігун, а я.

— ?!

(Закінчення на 8-й стор.).

Продиктовано в номер

Зустріч з послами

10 грудня Леонід Кравчук прийняв послів зарубіжних країн, акредитованих в Києві. В ході розмови були порушені питання внутрішньої і зовнішньої політики нашої держави. Насамперед, увагу дипломатів було акцентовано на важкому економічному стані, який склався нині в Україні, а також на заходах, які вживаються з метою виправлення становища. Було підкреслено, що в подоланні його важливу роль повинно відіграти розширення і поглиблення співробітництва з іншими державами. Цьому процесу можуть активно посприяти і посольства.

Президент України відповів на запитання дипломатів.

Бал талантів у Маріїнському палаці

Наприкінці минулого тижня, у п'ятницю, гостями столичного Маріїнського палацу були не дипломати, не урядові делегації, не народні депутати, а діти. Юних музикантів, спортсменів, художників, скульпторів, математиків, фізиків — переможців престижних міжнародних і всеукраїнських фестивалів, спартакіад вітав Президент України Л.Кравчук, вручаючи їм дипломи стипендіатів Опікунської ради Українського центру творчості дітей і юнацтва. На честь юних талантів України відбувся бал-концерт.

Харківська облрада відмежовується

У понеділок, 13 грудня, зібралась позачергова сесія Харківської облради. У зв'язку з надзвичайною ситуацією в державі депутати мають намір ухвалити звернення до громадян Харківщини, Президента України, Верховної Ради та обласних Рад. У проекті, підписаному майже всіма головами постійних комісій, констатується, що «антинародна політика Президента, Верховної Ради і Кабінету міністрів призвела до того, що на вулицю без засобів до існування викидають сотні тисяч людей. Руйнуються економіка, соціальна сфера, наука, освіта, культура. Дії вищих посадових осіб та органів влади все більше відповідають прагненням мафії, а не народу».

За цих обставин, підкреслюється у зверненні, Харківська облрада відмежовується від дій Президента, Верховної Ради і Кабміну та покладає на них всю відповідальність за негативні наслідки антинародної політики.

Славутич претендує на столицю романсу

Музична група з Тернополя «Нічлава Блюз» під керівництвом Андрія Підлужного названа переможцем першого міжнародного телевізійного фестивалю «Романси Славутича», який завершився в місті енергетиків. У рамках цього пісенного свята, головним спонсором якого виступило виробниче об'єднання «Чорнобильська АЕС», відбулися вечори російського, циганського й українського романсу, на яких виступили популярні виконавці як з України, так і з ближнього зарубіжжя, відбулися творчі зустрічі з мешканцями міста.

Є велика надія, що фестиваль «Романси Славутича» стане традиційним.

Міністр внутрішніх справ очолюватиме уряд

Після тривалої тяжкої хвороби помер прем"єр-міністр Угорщини Й.Анталл. У зв"язку з цією сумною подією по національному телебаченню республіки виступив Президент Угорщини А.Гьонц. Він, зокрема, повідомив, що, згідно з Конституцією Угорщини, обов"язки глави уряду тимчасово виконуватиме міністр внутрішніх справ.

Коротко

Футбол. Токіо. Міжконтинентальний Кубок. «Сан - Паулу»/Бразилія/ - «Мілан»/Італія/ - 3:2.

Головний тренер київського «Динамо» Михайло Фоменко подав у відставку, яку прийняло керівництво клубу. На його місце призначено Йожефа Сабо.

Хокей. Чемпіонат МХЛ. «Сокіл»/Київ/ - СКА/Санкт-Петербург/ - 2:1

Ви були праві, товаришу Троцький

Скажіть, ви у щось вірите чи комусь довіряєте? Я вже ні. Бо коли вірити, що ціни підвищилися востаннє, а тролейбус під'їде точно за графіком, що сьогодні не вимкнуть світло, а завтра не «перекриють» гарячу воду, що буряки більше не зустрічатимуть Новий рік у полі, а тонни цукру не псуватимуться на складах і т.д., і т.п., то можна так спаскудити свою дорогоцінну нервову систему, що жодний психіатр не наважиться вас вилікувати. Бо він також ні в що уже не вірить: чи завезуть до його клініки потрібні медикаменти чи ні, чи замінять, врешті-решт, заношені до дірок гамівні сорочки і чи в достатній кількості, аби не впихати в одну сорочку трьох пацієнтів?

Я вже й собі не довіряю. Хто його тепер зна, може, плюну завтра на відміряний мені державою мінімальний соціальний захист, візьму в руки наймаксимальнішу цеглину і почну темними підворіттями ганятися за запізнілими перехожими: «Гаманець або життя!» Чи цією ж цеглиною — у вітрину гастроному, за якою ковбаса без мене нудьгує.

В тюрму сяду? Налякали козла капустою! В тюрмі нині добре. Їсти дають. Нехай не дуже шикарні страви, але на волі багато чесних людей і таких не мають. Там, за колючим дротом, хочеш ти чи не хочеш, одягнуть тебе з ніг до голови, взують. Не від Кардена, звичайно, але ж ти там до театру опери й балету не ходиш, на презентації зарубіжних фірм тебе не запрошують.

(Закінчення на 4-й стор.)

Фото Сегія КОВАЛЬЧУКА.

Ділові зустрічі у Великобританії

Увечері 10 грудня до Києва повернулася делегація Верховної Ради України на чолі з Головою Верховної Ради І.С.Плющем, яка перебувала в Лондоні на запрошення парламенту Великобританії.

Під час візиту відбулися зустрічі із спікером палати громад Бетті Бутройд, президентом Міжпарламентської ради Майклом Маршаллом, дискусії з членами парламенту Великобританії з актуальних питань законотворчої роботи, зміцнення міжпарламентських зв'язків. Британські парламентарії розповіли, зокрема, про практику взаємодії з урядом у процесі підготовки законодавчих актів, внесення до них поправок і доповнень. Відзначалося також, що всі члени парламенту мають тісні зв'язки з своїми округами, одержують багато листів від виборців.

Голова Верховної Ради, народні депутати України відповіли на численні запитання, що стосувалися ситуації в Україні, її зовнішньої політики, ходу економічних реформ. Парламентарії Великобританії позитивно оцінювали рішення Верховної Ради щодо ратифікації договору «СТАРТ-1» та Лісабонського протоколу.

Питання ставлення України до ядерної зброї порушувалось і під час зустрічі делегації з державним міністром закордонних справ Великобританії Дагласом Хоггом. Він відзначив, що Україна, ратифікувавши договір «СТАРТ-1», зробила практичний крок на підтвердження обраного курсу — досягти у майбутньому без'ядерного статусу. Відбувся обмін думками з інших питань, які становлять взаємний інтерес. І.С.Плющ наголосив на важливості подальшого розвитку українсько-британських відносин, поглиблення економічних зв'язків на взаємовигідній основі, які сприятимуть проведенню в Україні ринкових реформ.

Діловою була зустріч у Європейському банку реконструкції та розвитку. Його новий президент Жак де Ляроз'єр відзначив, що банк зацікавлений у співробітництві з Україною, яка має великий потенціал, значні ресурси. Було повідомлено про намір найближчим часом активізувати цей процес, допомогти Україні в становленні національної економіки, здійсненні реформ. В той же час керівники банку висловили зауваження, що прийняті українським урядом деякі декрети стримують вкладення іноземного капіталу в українську економіку.

Під час візиту делегація зустрілася з міністром фінансів Великобританії Стефаном Дорреллом, керівниками міністерства торгівлі та промисловості. Депутатів цікавило багато питань, що стосуються функціонування фінансово-кредитної та банківської систем, формування державного бюджету та контролю за його виконанням, особливостей приватизації у Великобританії. Йшлося і про важливість розвитку економічних та торгових зв'язків між нашими країнами.

Все більше британських компаній виявляє інтерес до України, в той же час їх практичні дії стримують нестабільність нашої економіки, інфляційні процеси. Тому під час зустрічей з керівниками ряду провідних компаній Великобританії порушувалось багато конкретних питань щодо економічної ситуації в Україні, правової бази та можливостей у майбутньому для вкладення інвестицій в українську економіку. До речі, в Лондоні вже діє Українська бізнесова агенція, яку очолює член парламенту Девід Трединник. Вона сприяє тим бізнесменам, які виявляють бажання до співпраці з нашими діловими людьми. Під час цих зустрічей разом з парламентською делегацією була група українських підприємців. Вони домовлялися про конкретні зв'язки, ділові угоди з британськими бізнесменами.

Теплою була зустріч делегації з представниками української громади, яких зібралося в просторому залі понад триста чоловік. І.С.Плющ розповів про ситуацію в Україні, про те, як здійснюються політичні та економічні реформи, зокрема і про підготовку до виборів нового парламенту. Потім було багато запитань, на які відповідали Голова Верховної Ради та народні депутати. Відчувалося, що наші земляки переживають за долю України, щиро бажають їй стати незалежною демократичною державою. Зворушливими були хвилини, коли весь зал заспівав: «Боже великий, єдиний, нам Україну храни...»

Прес-центр
Верховної Ради України

З виступу Президента України Л.М.Кравчука

під час зустрічі з послами іноземних держав у Києві

Шановні пані й панове! Передусім хочу привітати вас з Днем прав людини, який сьогодні відзначають в усьому світі. Тепер, як мене інформують, у Києві вже акредитовано представництва п'ятдесяти держав. Ми розглядаємо це як вагомий вияв інтересу до нас з боку світового співтовариства і як свідчення утвердження молодої Української держави. Очевидно, ви докладно вивчаєте і аналізуєте процеси, які відбуваються в Україні. Сподіваюся, що вам надають належні можливості для доступу до офіційних осіб, з тим щоб одержати якнайповнішу інформацію, об'єктивно інформувати керівництво ваших держав.

Але ми розуміємо: посли всіх країн, як правило, зацікавлені в одержанні інформації, як кажуть, з перших рук — від глави держави перебування. У мене є також інтерес поспілкуватися з вами, коротко розповісти про стан справ в Україні і відповісти, можливо, на ваші запитання.

Далі Президент України Л.М.Кравчук спинився на економічних питаннях. Він, зокрема, наголосив, що ситуація надзвичайно складна в економіці нашої держави. Тут зійшлися дві лінії. Перша та, що ми об'єктивно перебуваємо в перехідному періоді. Друга — економіка перебуває нині в стані глибокої кризи. І реформування її відбувається саме в час глибокої кризи, що значно ускладнює нашу ситуацію.

Усе це - наслідки неефективної структури економіки, що склалася раніше, високого ступеня її мілітаризації, монополізації, розриву міжрегіональних, міжгалузевих виробничих зв'язків, зниження ефективності управління підприємствами державного сектора, затягування процесів роздержавлення і приватизації, а також різкого погіршення дисципліни й порядку.

Л.М.Кравчук сказав, що перед державою, суспільством постала проблема уникнення розпаду економіки. Для цього потрібні радикальні корективи щодо стратегічного курсу в нашій економіці. Тепер намагаємося змінити зміст і спрямованість економічних реформ, створити ринкові механізми, добитись докорінних змін у політиці державного регулювання економіки, особливо у питаннях фінансів, бюджету, грошового обігу, кредитів, податкової і цінової політики. Розроблено Програму дій «Невідкладні заходи щодо подолання гіперінфляції в Україні». До неї входять конкретні заходи щодо подолання гіперінфляції.

Йдеться про розмежування фінансів держави і підприємств шляхом здійснення корпоратизації останніх. Передбачено поетапне оздоровлення державних підприємств. Буде припинено надання з державного бюджету допомоги регіональним бюджетам на фінансування неефективних і неринкових заходів. Л.М.Кравчук поінформував також про те, що буде змінено порядок регулювання цін у напрямі їх подальшої лібералізації.

Нещодавно Кабінет міністрів, повідомив Л.М.Кравчук, розглянув проект Державної програми приватизації на наступний рік. 1994 року буде приватизовано понад 20 тис підприємств — малих, середніх і великих.

Значну увагу Л.М.Кравчук приділив державній програмі заохочення іноземних інвестицій в економіку України. Вона тепер — у Верховній Раді, і я буду просити парламент, сказав Л.М.Кравчук, позачергово розглянути її. Підготовлено конкретний перелік пріоритетних об'єктів, яким буде надано державну підтримку у розв'язанні питань, пов'язаних з реалізацією інвестиційних проектів. Загальна вартість цих проектів становить майже 4 млрд дол. США. Окремо виділено розділ про спільні підприємства. Україна вже уклала, наголосив Л.М.Кравчук, угоди про заохочення, взаємний захист інвестицій та про запобігання подвійному оподаткуванню з рядом країн. Ідуть переговори щодо цих питань із Сполученими Штатами Америки, В'єтнамом, Австрією, Мальтою, Аргентиною, Оманом, Таїландом, Тунісом, Швецією, Ліваном, Іспанією та деякими іншими державами.

Л.М.Кравчук коротко розкрив питання про кредити в Україні. Ми, звичайно, зацікавлені в отриманні іноземних кредитів, але на сприятливіших умовах. Йдеться про збільшення строків погашення кредитів, зниження процентів на них, спрощення процедури отримання кредитів.

Важливими вважаємо такі проекти, як створення фонду ядерного роззброєння в Україні, фонду ліквідації наслідків чорнобильської катастрофи, стабілізаційного фонду валютно-грошової системи в Україні.

Л.М.Кравчук сказав, що для входження України до європейських і загальносвітових процесів потрібен час. Він висловив сподівання, що ділові кола багатьох країн, які представляють посли, одійдуть від тактики очікування стосовно пошуку взаємних інтересів в економіці України, діятимуть активно і рішуче. Зі свого боку ми робитимемо все, щоб сприяти цьому.

Підсумовуючи сказане, Президент України звернувся до послів, щоб ті довели до відома своїх урядів наше звернення підтримати економіку України в цей складний для неї час та сприяти становленню міцних ринкових механізмів.

Потім Л.М.Кравчук спинився на питаннях ліквідації ядерної зброї. Я говорив, і тепер хочу сказати, що маю незадоволення рішенням, ухваленим Верховною Радою. Але виходжу з того, що за будь-якої ситуації треба діяти і шукати рішення.

Ми вже розпочали, сказав він, ядерне роззброєння. І робимо це поетапно.

Україна цілком вивела ядерну тактичну зброю зі своєї території в Російську Федерацію. Що стосується стратегічної ядерної зброї, то ми її не розглядаємо як військову силу. Хоча б тому, що ядерна кнопка розташована не в Києві. Отже, ми зацікавлені, і це я щиро вам кажу, якомога скоріше позбутися чужої ядерної зброї, яка нам дісталася в спадщину. Однак вона є матеріальною цінністю. Я з усією відповідальність, наголосив Л.М.Кравчук, хочу попросити вас, щоб з вашою допомогою було знято з порядку денного питання, що Україна становить собою ядерну загрозу. Будь-які спроби подати її образ як ядерну загрозу не відповідає дійсності. Тим більше, що постанова ВР України не змінює стратегічного курсу в цьому важливому для нас і для світу питанні. Ця постанова також не закриває руху до без'ядерного статусу. Я не маю сумніву в тому, що буде зроблено і наступний крок у цьому напрямі. Зі свого боку зроблю все для того, щоб це питання повторно було розглянуто на ВР України.

Заявивши про намір стати демократичною державою з без'ядерним статусом, наша держава має послідовно рухатися цим курсом. Однак ми очікуємо розуміння і наших проблем, пов'язаних з ліквідацією ядерної зброї. Це — утилізація ядерних боєзарядів за суворого дотримання вимог екологічної безпеки. Це — надання Україні компенсації за стратегічну і тактичну ядерну зброю. Це надання Україні достатньої фінансової допомоги на її ліквідацію.

Отже, якщо три держави — США, Росія, Україна — підійдуть до практичного розв'язання цих питань, ми зможемо швидко просунутися вперед. А політичні заяви і політичні звинувачення не допоможуть справі. Кожний практичний крок важить значно більше від тисяч політичних заяв. Україна готова до практичних кроків. І я закликаю усіх зрозуміти нас.

У Кабінеті Міністрів України

13 грудня під головуванням виконуючого обов'язки прем'єр-міністра України — Юхима Звягільського відбулося засідання Кабінету Міністрів.

Обговорено доопрацьований з комісіями Верховної Ради, міністерствами і відомствами документ, в якому сформульовано невідкладні заходи щодо подолання гіперінфляції в Україні. З урахуванням зауважень та пропозицій, висловлених під час розгляду, документ схвалено. Він подається до Верховної Ради.

Розглянуто уточнені показники державного бюджету України на 1993 рік. Його корекція пов'язана із суттєвими змінами, що сталися протягом року в обсягах головного внутрішнього продукту, доходів і видатків, а також очікуваного бюджетного дефіциту. Пропозиції щодо його розміру направляються для затвердження Верховною Радою.

Присутні вшанували пам'ять померлого Прем'єр-міністра Угорщини Йожефа Антала.

Прес-служба
Президента України і Кабінету Міністрів України.

Чи будуть ще фільми за однаковим сценарієм?

Суб'єктивна думка з приводу трансляції по «Останкіно» фільму «Із греків у варяги»

Резонанс

Першої демонстрації по «Останкіно» передвиборної агітки Єгора Гайдара «Із греків у варяги» я не бачив. Мається на увазі телематеріал з базарів Краснодара, Харкова, Керчі, Москви, де показано, як наші земляки торгують вивезеними з України продуктами і коментар з цього приводу першого віце-прем'єр-міністра Росії. Але судячи з реакції колег і деяких знайомих, зрозумів, що «Останкіно» знову паплюжить Україну, а Є.Гайдар використовує тяжке економічне становище в Україні, щоб на білому коні в'їхати в російський парламент.

Аж ось у суботу пощастило і самому побачити цей матеріал разом з розповіддю про «життя і діяльність» лідера ліберально-демократичної партії Росії В.Жириновського. Про Жириновського говорити не буду, хоча б тому, що кожна розповідь про цього «продовжувача справи великого Сталіна», то лише реклама йому і його партії, від якої не просто несе душком фашизму, а тхне ним.

Проглянувши агітку про Є.Гайдара, я не побачив ніякого паплюження України. Побачив те, що є сьогодні. Гірку правду. «Останкіно» показало ту примітивну базарну ринкову економіку, яку зуміли створити в Україні ті, хто веде нас в «напрямку ринкової економіки, реформування і державотворення». Вірніше, уряд і цього не створив. Ті примітивні базарні походи за кордон придумав народ, щоб вижити. Тож везуть і будуть вивозити продукти доти, доки цьому сприятимуть об'єктивні економічні умови, створені нашими реформаторами. Хоча б тому, що у людині закладено природний інстинкт до самозбереження, інстинкт виживання. Не може держава забезпечити найелементарнішого — треба про себе і свою сім'ю думати самому. Не ходити ж босому і роздягнутому, коли купівельна спроможність рубля в десятки разів вища за карбованець. І все те, що робиться на ринках Росії, заповнених нашими «варягами», то цілком природно, то реакція на застій у реформах в Україні, то реакція народу на невміння керувати тих, кому довірено нами керувати. Вірніше, це одна з реакцій, бо є ще й інші. Ті, про які писали класики, коли говорили про невміння одних керувати і небажання інших жити по-старому.

Аналізуючи «Із греків у варяги», пригадав цікавий факт, вичитаний у журналі «Наука и жизнь». Він свідчить: наскільки важлива роль оператора, або, скажімо, того, хто тримає у своїх руках «кермо управління» технікою. У роки першої світової війни із 100 пілотів, котрі загинули, лише двоє знайшли свою смерть від рук ворога, 8 — через неполадки літака, а решта 90 — через власні помилки під час управління літаком. Нині від 40 до 80 відсотків відмов складних систем викликано неправильними діями операторів. Саме операторів, саме тих, хто тримає в своїх руках «кермо управління».

Абстрагуючись від техніки, подібне можна сказати і про економіку. Тож неважливо, що є «кермом управління» — кнопка на пульті АЕС, штурвал літака, крісло, з якого керують галуззю, міністерством, фінансами, банками, урядом. Усе одно відсоток відповідальності за становище, яке склалося чи скоєне, у тих, хто біля штурвала, — досить високий.

А Єгор Гайдар був і є біля штурвала російської економіки. У нього, як у першого віце-прем'єр-міністра Росії, одне завдання — дбати про добробут російського народу. Що він і робить. Є певні результати, зрушення, то чому б їх і не продемонструвати напередодні виборів. Що в цьому поганого, що лідер народу показав своєму народові зроблене? Яким чином? У порівнянні з життям народу іншої країни, у якої є також свої лідери, свої реформатори. Країни, стартові умови якої деякі західні експерти оцінювали вище, ніж Росії. Але на проміжному етапі виявилось, що ми відстаємо. Та й не тільки від Росії.

Тож цілком буде логічно, коли лідери країн Прибалтики, Білорусі, Казахстану дадуть завдання своїм телевізійникам зробити агітки на контрастах життя народів своїх країн з народом України. Успіх цим лідерам гарантовано.

Сумно від усього цього. Бо згаяно надто багато часу. А час — це єдине, чого не можна повернути навіть за великого бажання.

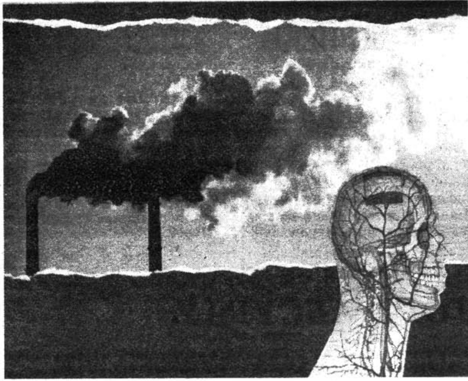
Відомий художник Ілля Рєпін якось сказав, що якою б не була за змістом та чи інша справа, якщо вона буде слабкою за виконанням, то може викликати навіть відразу до тієї чудової ідеї, від якої відштовхнувся автор. А ідея у нас була і є прекрасна — незалежність. Бо за нею — економічне процвітання. Це не вигадка. Це — світовий досвід.

Леонід БРОВЧЕНКО,
народний депутат
Радянської районної
Ради Києва.

Екологія

В усьому світі є правова норма: забруднювач і згубник природи мусять платити. Передбачає це і Закон України «Про охорону навколишнього природного середовища». Кошти, стягнуті з підприємств, службових осіб чи то громадян, мають бути використані на природоохоронні цілі. З 70 відсотків цих коштів належить створити позабюджетні екологічні фонди при місцевих Радах, а з решти — державний екологічний фонд.

Недавно Генеральна прокуратура України перевірила додержання вимог законодавства щодо створення, формування і використання таких фондів. Про результати перевірки розповідає заступник Генерального прокурора України Ольга КОЛІНЬКО.

РОЗТРИНЬКУЮТЬ... ШТРАФИ

— Перш ніж говорити про надходження коштів до екологічних фондів і їх витрачання, варто сказати, що ще не у всіх областях вони є. Часто при сільських Радах їх створюють лише після втручання прокуратури. Так було в Одеській, Кіровоградській, Сумській, Черкаській, Волинській, Житомирській областях. Через це кошти, стягнуті за порушення природоохоронного законодавства та для відшкодування збитків, надходили на рахунки райфінвідділів або залишалися в користуванні контрольних органів. У 1991—1993 роках загалом по Україні лише з цих причин до екологічних фондів не надійшло щонайменше 100 мільйонів карбованців.

В інших місцях платежі підприємств зараховували до районного позабюджетного фонду. В Перевальському районі Луганської області такий фонд створили не при райраді, а при райдержадміністрації. Ще приклад, коли платежі надходять не «за адресою»: Лисичанський нафтопереробний завод, переказуючи щороку п'ять мільйонів до позабюджетного фонду міськради, не сплачує жодної копійки Білогорівській, Малорязанцівській та Вовчоярівській селищним Радам, на чиїх землях він розташований. Проте передовсім саме їм завод має компенсувати шкідливий вплив на землі, водойми та повітря.

І дуже часто на місцях «забувають», що платежі за забруднення довкілля мають надходити саме до міських і сільських Рад. А районні та обласні можуть отримати тільки частку платежів за використання природних ресурсів.

— Але чи завжди Ради одержують ці платежі?

— На жаль, ні. Сьогодні склалася ситуація, коли платежі вносять тільки сумлінні, хоч як це й дивно чути, забруднювачі. Розмір цих платежів повинна визначати місцева держадміністрація, а ліміти викидів мають довести органи Мінприроди. Проте проведення потрібних розрахунків перекладено на підприємства, а згадані органи влади лише затверджують запропоновані їм цифри. Тож, не бажаючи платити, підприємства не поспішають з розрахунками.

Досі не мають лімітів для скидів і викидів шкідливих речовин понад сто підприємств тільки в Одеській, Донецькій та Житомирській областях. А в Куп'янському районі Харківщини, приміром, через відсутність лімітів не вносить платежі кожне третє підприємство.

Чималих збитків зазнає держава і через невчасне перерахування платежів. Затримка за сьогоднішньої інфляції на руку підприємствам, тим більше що місцеві Ради, держадміністрації та держуправління Мінприроди не використовують свої повноваження з нарахування пені.

Є й випадки, коли підприємства просто звільняють від плати за забруднення природи. Роблять це або органи, що не мають таких повноважень, або безпідставно.

— Як же використовують ті кошти, які таки потрапили до позабюджетних екологічних фондів?

— Саме тут виявлено найбільше порушень. Наприклад, виконком Золочівської міськради Львівської області торік з екологічного фонду виділив 4 мільйони карбованців на влаштування гала-концерту під час святкування 500-річчя міста. Загалом 1992 року в області з позабюджетних фондів на будівництво шляхів, благоустрій кладовищ, футбольні турніри та придбання техніки витрачено близько 15 мільйонів карбованців. У Харкові кошти фонду використовували для поповнення фондів соцрозвитку та соцзахисту населення, надання кредитів, а в Єнакієвому Донецької області — на оздоровлення працівників міськвиконкому, податкової інспекції та цивільної оборони.

Найбільше таких порушень у Кіровоградській, Луганській, Волинській, Івано-Франківській областях та в Криму.

Річ у тому, що положення про позабюджетні екологічні фонди, затверджені майже всіма місцевими Радами, не відповідають чинному законодавству. Зокрема і щодо їх використання.

— Це — на місцях. А що в «центрі»?

— Не краще. Ті самі положення місцеві депутати «списали» із затвердженого торік урядом положення про державний позабюджетний фонд охорони навколишнього природного середовища, у якому також закладено протизаконне витрачання «екологічних» грошей.

Тому не дивно, що протягом 1991—1992 років кошти з державного фонду витрачали на індексацію зарплати науковцям, котрі працювали за договорами з Мінприроди, підтримку журналу «Рідна природа», на внески до всіляких фондів.

Складається враження, що справді природоохоронних завдань не помічають. Адже торік з республіканського фонду використано лише його шосту частину. І в цьому році, маючи у своєму розпорядженні 80 мільйонів карбованців і 20 мільйонів у валюті, Кабінет міністрів за поданням Мінприроди затвердив кошторис тільки на 28 мільйонів карбованців.

«Погані приклади» для місць з боку «центру» цим не обмежуються. Приміром, органи Держрибгоспу України замість того щоб перераховувати 30 відсотків стягнутих штрафів та сум з відшкодування збитків до державного фонду, понад один мільйон карбованців витратили на преміювання своїх працівників. Порушення усунено лише на вимогу прокуратури.

Ще в березні минулого року Мінприроди розіслало листа, у якому роз'яснювало, що збитки довкіллю підприємства відшкодовують, мовляв, лише тоді, коли вони спричинені аварійними викидами речовин-забруднювачів. Протизаконне роз'яснення скасовано за протестом Генерального прокурора України. Та майже рік Мінприроди не подавало позовів з відшкодування збитків.

— Чому стало можливе таке масове нехтування Закону?

— Ради народних депутатів, органи державної виконавчої влади на місцях та спеціально уповноважені державні органи, передовсім Мінприроди, припустилися істотних прорахунків та помилок у виборі пріоритетів контрольної діяльності. Ось головна причина.

А порушення Закону справді масові, і є вони у всіх без винятку областях. Якщо їх не позбутися, вони можуть завдати значної шкоди інтересам держави.

— Прокуратура вже вжила якихось заходів?

— За результатами перевірки зроблено 83 приписи про усунення порушень, внесено 63 протести та 147 позовів на суму понад 80 мільйонів карбованців. Враховуючи серйозність становища, внесено подання до Кабінету міністрів з вимогою невідкладно усунути порушення. Поінформовано Голову Верховної Ради України І.Плюща.

Уряд швидко відреагував на нашу працю, подякувала Комісія Верховної Ради з питань екології та раціонального природокористування, надходять повідомлення з місць, де теж прагнуть виправити становище.

Розмову вів Леонід ГАШИНЬ.
Колаж Михайла САЧКА.

Прошу слова

ВІДПУСТІТЬ СЕЛО НА ВОЛЮ

Знаю достеменно, що на кінець жовтня в Запорізькій області з 370 колективних сільгосппідприємств лише 100 зводили кінці з кінцями, решту можна оголошувати банкрутами. І винна в цьому, на превеликий жаль, рідна держава. Нас тримають фіксованими цінами на продукцію в той час, коли промисловість і торгівля давно перейшли на договірні. Якщо поставлено за мету додушити сільськогосподарське виробництво, то мети вже майже досягнено. Але чи в інтересах суверенної держави різке зменшення продовольчих ресурсів?

Вважаю, нині поки що є шлях до виживання колгоспів і радгоспів: ми повинні дістати право виконувати держзамовлення не сировиною, а готовою продукцією, щоб монополіст-переробник не сидів на нашій шиї. У перспективі з малої переробки зерна, молока і м'яса треба на місцях переходити на повну і поставляти державі тільки готову продукцію. По-перше, вона стане принаймні втричі дешевша, ніж після різних накруток молокозаводів та торговельних організацій, по-друге, буде якісніша, по-третє, відходи раціонально використовуватимуться.

Що дало об'єднання трьох колишніх міністерств сільськогосподарського профілю в одне? Над нами постав ще більший монополіст, і цей монстр пожре геть усе. Результат наведу лише один: незважаючи на купу постанов і указів, 48 днів на державних автозаправних станціях Оріхівського району немає пального. І це в розпал осінніх робіт! Як же викручуватися, коли нам заборонили витрачати готівку на придбання бензину та солярки? Йдемо на бартер, щоб хоч якось «підтягнутися» із збиранням врожаю пізніх культур та оранкою.

Для мене дуже дивним здається, що нині засоби масової інформації «не помічають» проблем села — ні критичних репортажів, ні серйозного аналізу становища, ні виступів представників колгоспів і радгоспів. Отож і Верховна Рада, в якій село представлено дуже малою кількістю депутатів, не квапиться із завершенням розробки і прийняттям повноцінного пакету законів, які б дали можливість сільському господарству розвиватися по висхідній. Аграрний сектор тим часом залишається одним із небагатьох, здатних витягти Україну з глибокої кризи. Старий парламент цього не зрозуміє і не зробить, тому в нас великі надії на нову Верховну Раду, де має бути щонайменше 104 депутати-аграрії від господарств та установ усіх форм власності, які на ділі сприятимуть ринковим реформам.

Погляньте лише на такий факт. Багато запорізьких підприємств продають свою продукцію за кордон за валюту, а продукти харчування купують у нас за карбованці. Чому ж вони бояться (а державні б органи допомогли, підказали) вкласти частину валюти

в рідні колгоспи і радгоспи для придбання малих переробних заводів, цехів? І це повернеться сторицею. Мабуть, комусь не вигідно, щоб село давало вдосталь продуктів.

Олексій СПАСЬКИЙ,
голова сільгосппідприємства імені Т.Шевченка Оріхівського району.
Запорізька область.

Екран подій

Радник вірить у майбутнє

«Незважаючи на сьогочасні труднощі, я вірю у майбутнє України»,—сказав відомий економіст, політолог, президент Міжнародного інституту бізнесу Богдан Гаврилишин під час презентації своєї книги «Дороговкази в майбутнє», що відбулася у Черкаському інституті бізнесу і права. Між ученим, викладачами та студентами молодого приватного вузу відбулася зацікавлена дискусія із сучасного політичного та економічного стану України в контексті світового розвитку. Радник Президента України зустрівся також із керівниками трьох черкаських підприємств — м'ясокомбінату, молокозаводу і автопарку, які перші в області розпочали приватизацію.

Ходіння по муках відмінено

Для того щоб перереєструвати житловий будинок, оцінити його вартість чи одержати приватизаційні документи, буковинський селянин мусить пройти дев'ять кіл «пекла». Треба кільканадцять разів побувати в обласному центрі, бо послуги надає обласне бюро технічної інвентаризації, потім довго очікувати, поки приїде з Чернівців агент цієї установи, а на додаток ще й сплатити кругленьку суму за довготривалу процедуру. Хотинська районна Рада народних депутатів вирішила покласти край ходінню по муках. Вона звернулася до облдержадміністрації з клопотанням про створення в районі власної техінвентаризації. І прохачам пішли назустріч — невдовзі в Хотині самі здійснюватимуть паспортизацію та оцінку житлового фонду, виготовлятимуть документацію для приватизації житла.

Потерпілі протестують

Недавно, під час обговорення в парламенті антикризової програми Президента, йшлося про значне скорочення соціальних програм, зокрема чорнобильських. Після цього виконуючий обов'язки прем'єра Ю. Звягільський доручив Мінчорнобилю підготувати пропозиції щодо тимчасової зупинки дії окремих статей чорнобильського законодавства, де йдеться про соціальний захист потерпілих від аварії.

Спілка «Чорнобиль» України разом з Національним фондом допомоги інвалідам Чорнобиля у заяві з цього приводу звернулася до всіх своїх первинних організацій з закликом привести їх «до стану передстрайкової готовності».

— Ми проти голодовок, — сказав президент спілки Ю. Андреєв, — пікети на холоді вважаємо за крайній спосіб боротьби. Бо вони теж не на користь здоров'ю потерпілих.

Щодо соціального захисту чорнобильців, то, за словами Ю. Андреєва, на це, тобто на людей, сьогодні витрачають лише третину «чорнобильської» частки держбюджету. Решта йде, зокрема, на моніторинг, «саркофаг», безлюдну зону відчуження. Але пов'язані з тим роботи мають себе окуповувати.

Крім намірів послабити чорнобильське законодавство, додав Ю. Андреєв, уряд днями прийняв постанову про надання статусу «ліквідаторів» і тим, хто працював за межами Чорнобильської зони. В багатьох випадках це виправдано. Але відтепер до «ліквідаторів» можуть потрапити навіть секретарки директорів, та й останні теж. Бо в постанові немає чітких критеріїв визначення потерпілих. Рештки чорнобильських коштів через це будуть тільки розпорошені, й годі й думати про соціальний захист справжніх потерпілих. Коли уряд справді дбає про політичну стабільність у країні, то не повинен забувати, що її забезпечує передовсім виконання соціальних програм.

Газом — по злочинцях

Асоціація підприємців оборонної промисловості «Темп» налагодила в Донецьку виробництво шестизарядних газових револьверів. Після одержання спеціального дозволу їх можуть купити як окремі громадяни, так і організації. Звичайно, що застосовувати цю зброю треба лише з метою самозахисту.

З Новим роком, пане доларе!

Перший місяць нового року не принесе нам особливої втіхи. Саме в січні Росія планує підвищити ціни на енергоносії до рівня світових — тобто 90—100 доларів за тонну. Отже, долар у «перекладі» на українську валюту-94 — це 60-70 тисяч купонів. Як сказав один з київських економістів, «коли б не було більше!»

За повідомленнями наших власних кореспондентів Л.ТИТАРЕНКО, В.БАБУХА, О.БРЕУСА і О.ВИНОКУРОВА.

Продиктовано в номер

Рух готується до виборів

Перший етап 5 Всеукраїнських зборів Народного руху України заслухав звіт голови В.Чорновола, підтвердив його повноваження, прийняв ряд ухвал і відозв, затвердив передвиборчу платформу по виборах до нового складу Верховної Ради України. Другий етап Зборів пройде 16—17 квітня, після виборів. Делегати оберуть нове керівництво і розглянуть питання про вибори нового Президента України: за словами голови НРУ В.Чорновола, проблему президентства є сенс розглядати лише після того, коли стане відомим новий склад парламенту.

Постійно діюча нарада демократичних партій і рухів (16 організацій) прийняла на Зборах Відозву, в якій говориться, зокрема, що мета цього утворення — досягти максимального представництва демократичних депутатів у новій Верховній Раді. Технологічно це відбуватиметься так: керівництво НРУ виїжджатиме на місця і разом з керівництвом крайових організацій партій і рухів, які підписали Відозву, узгоджуватиме єдиного в окрузі кандидата, якого підтримали б всі. НРУ шукатиме співробітництва з усіма: від ТКУ зліва до КУНу справа — сказав голова НРУ на підсумковій прес-конференції. Збори НРУ привітали керівники інших демократичних організацій. Під час роботи Зборів створено Асоціацію підприємців України за реформи.

... І гаманець — окремо

Два неповні дні тривали пленарні засідання 15-ї сесії ВР Криму. Окрім рішень, про які ми вже повідомляли, прийнято постанову про створення Кримського регіонального банку замість Кримського відділення Національного банку України. «Це буде банк, засновником якого стане держава Крим, без інших засновників», — заявив голова РМ Крим Б. Самсонов.

На прес-конференції, яка відбулася у ВР Криму минулої суботи, Голова кримського парламенту М. Багров повідомив, що буде балотуватися на пост президента РК. «Вважаю, що президентом нашої держави має бути людина, настроєна не проросійськи, не проукраїнськи, а прокримськи», — підкреслив Багров.

ВИ БУЛИ ПРАВІ, ТОВАРИШУ ТРОЦЬКИЙ

(Закінчення. Початок на 1-й стор.)

Головне, аби голим не вештався і тепло було. Одне слово, лафа. На волі тобі дідька лисого таку пристойну робу видадуть! Скажуть: «Купуй, пане, сам». А за що купувати, не скажуть. Отож не така страшна нині тюрма, як її малюють. Страшно інше: чесно ходити на роботу, одержувати півмішка купонів і бути повсякчас голодним, ходити в дранті, невмитим, неголеним. Дивитися на меблі, телевізори, пилососи, на звичайну тарілку, звичайну ложку, звичайну кришку для унітазу й гадати: чи то в тебе це «дах» поїхав, чи то у тих, хто такі ціни «благословив»?

Так, правий був Троцький, який свого часу вимагав: «Забезпечити робітників та їхні сім'ї їжею, житлом і одягом. За будь-яку ціну! Ввести порядок у справу виробництва предметів широкого вжитку. Товари мають бути пристосовані до людських потреб, а не до залишків сировини важкої промисловості. Це головна умова, більш важлива, ніж негайний успіх Дніпробуду, Турксибу, Кузбасу тощо». Ви хоч і Троцький, але праві, Лейбо Давидовичу!

Олександр ВИНОКУРОВ.

Створений півроку тому приватними підприємцями (фірма «НТОН») доброчинний фонд «Ар'янна» передплатив для штабу 1 батальйону забезпечення ВМФ у Севастополі українську періодику і зокрема газету «Голос України». Фонд прагне вкладати кошти у цілком конкретні програми або ж у адресну допомогу. Переказавши тридцять мільйонів карбованців у фонд «Ваша безпека», директор «Ар'янни» Леонтій Гуцал поцікавився, як будуть викоБлагодійництво

ДЛЯ БЕЗПЕКИ, ПРОСВІТИ, ЗДОРОВ'Я...

ристані міліцією ці кошти. Керівництво Личаківського райвідділу УВС Львова поінформувало, що гроші необхідні для матеріально-технічного забезпечення (транспорт, запчастини до нього, пальне), бо ж злочинці нині забезпечені краще, аніж правоохоронці. Днями до «Ар'янни» звернувся ветеран війни, колишній завідувач кафедрою одного з вузів Львова М.Перепилицин. Він втратив зір, необхідна операція в Москві. Фонд виділив 6 мільйонів карбованців, бо серед його підопічних згідно зі статутом передусім колишні освітяни.

Оксана ТЕЛЕНЧІ.

Львів.

До речі

ПІВТОРА АБСУРДУ

«Що таке розруха? — перепитував професор Преображенський. — Це відьма з палицею, яка ходить і б'є шибки у вікнах?..» І — далі за текстом (див. «Собаче серце» М. Булгакова). «Що таке держава?» — хочеться дізнатися. Бо доброчинний фонд «Ар'янна» справді доброчинний і допомагає пенсіонерам, які все життя відпрацювали на державу, вихована робітників для неї ж. Протягом піврічного існування цей фонд перерахував на різні заходи підприємствам та організаціям 142 мільйони 700 тисяч карбованців, надав адресну допомогу пенсіонерам на 1 мільйон 850 тисяч карбованців, 65 особам допоміг речами (бо люди не тільки не мають грошей, а деякі не можуть і просто вийти на вулицю через немічність), на видання книги витрачено 5 мільйонів карбованців, на створення культурно-мистецького клубу — 300 тисяч (у червні то були гроші) і так далі, і таке інше. Як відомо, до доброчинних фондів кошти перераховують ті, хто вміє їх заробляти (на відміну від держави). І такі фонди від держави нічого не вимагають, а просто виконують дані тією ж дивною панночкою обіцянки. А оця собі міфічна особа під гучним ім'ям, позичивши у Сірка очі, забирає, як повідомив директор фонду «Ар'янна» Леонтій Гуцал, собі з грошей доброчинних фондів, зокрема тієї ж «Ар'янни», у різні власні фонди (Чорнобильський, пенсійний, фонд зайнятості) податків на суму, що становить 52 відсотки коштів на доброчинницьку діяльність. Тобто забирає гроші власне в тих, кого все життя дурила, обіцяючи щасливе дитинство і шановану безхмарну старість. То хто ж вона така — Держава?

Катерина ВОРОНЕНКО.

Зверніть увагу

ВІЛЬНІ. АЛЕ МАЛЕНЬКІ

Підготовчий комітет зі створення Одеської вільної економічної зони, заснований три місяці тому Кабінетом міністрів України, завершив розробку основних документів і подав їх на розгляд уряду. Створення великих ВЕЗ на Україні неможливе, найоптимальніший варіант — невеликі локальні зони. Саме їх і передбачають представлені концепція та план. Такі зони пропонується створити, зокрема, в портах — Одеському, Ізмаїльському, Іллічівському, Південному, Ренійському. Можливі й курортно-рекреаційні та туристичні вільні економічні зони. Пропонований варіант істотно різниться від того, що був представлений закарпатцями й викликав негативну реакцію більшості парламентаріїв України.

Георгій ВОРОТНЮК.

Одеса.

ГОТІВКУ — НА РИНОК. ПТУ ЗАЧЕКАЮТЬ

Що почім

Систематично затримується в області виплата стипендій та зарплати учням і педагогам професійно-технічних училищ. Одна з причин — несвоєчасне надходження коштів з Києва. Та навіть коли гроші надходять у визначений термін, до районних філій Укрсоцбанку вони обов'язково спізнюються. Хоч управління освіти та науки оплачує ще й терміновість переведень. Скринька відчиняється просто: прямо з банків наш неконвертований карбованець без затримок надходить на ...«чорний» ринок. В тому числі й з Укрсоцбанку. А учні та їх вихователі можуть зачекати. За фактами постачання готівкою ринкових мінял відповідальними працівниками обласних банків порушено кримінальні справи.

Микола ГОРВАТ.

Фотоетюд Михайла САЧКА.

Ужгород.

Факт без коментаря

КУХОЛЬ ПИВА ЗА ... ДИТИНУ

Треба було бачити, якими «квадратними» зробилися очі працівників новомосковського бюро реєстрації громадянських актів, коли сюди завітав мешканець району С. Чоловік просив зареєструвати сина... двох років.

Майже два роки тому, поїхавши до Дніпропетровська, С. зайшов у пивбар. На очі потрапила жінка з немовлям на руках. Ледь тримаючись на ногах, вона пропонувала в обмін на кухоль пива... своє дитя. Одні сміялися, інші гидливо відверталися.

Громадянин С. — чоловік багатодітний, має зі своєю дружиною десятеро синів і дочок, і йому дуже шкода стало крихітне дитинча на руках п'яної жінки. Ще він подумав, що в жінки або горе, або що-небудь інше, та мине час — і вона обов'язково схаменеться. Гість із Новомосковського району купив «спраглій» кухоль пива, забрав у неї дитинча, але залишив папірець із своєю адресою.

Одначе жінка так і не з'явилася. Хлопчик же підріс і уже став своїм у сім'ї — то хіба не час його усиновити? Чоловікові пішли назустріч, оформили поповнення сім'ї. Та міліція все ж вирішила спробувати розшукати «продавщицю»-матір. Мешканка обласного центру Віра К. врешті-решт приїхала у Новомосковськ, байдуже відреагувала на те, що тепер, аби повернути сина, мусить звертатися до суду і знову зникла. Жінку більше ніхто не шукає...

Микола НЕЧИПОРЕНКО.

Дніпропетровська область.

Традиції

Не спитавши броду...

III надзвичайний з'їзд УСПП (Українського союзу промисловців і підприємців) обрав нового президента. Ним став колишній прем'єр Леонід Кучма. Пікантність ситуації в тому, що УСПП, незважаючи на довгий час існування, досі не має програми. Л. Кучма, відповідаючи на запитання журналістів після з'їзду, сказав, що він розбереться в структурі і спрямованості організації. Він спромігся лише на одну тезу майбутньої роботи УСПП — про підготовку економічних законів. Він також визнав, що очолюваний ним Кабінет міністрів робив помилки. Але одразу ж переклав частину відповідальності на інших: «В цьому залі, сказав він, показуючи пальцем на людей, які ховали очі, — десятки чоловік, яким я пропонував увійти до Кабінету. Але всі вони під різними приводами відмовилися. А я мав на формування уряду лише десять днів». Відповідаючи на запитання вашого кореспондента — кого б він сьогодні призначив на ключові пости в уряді (за умови підтримки з боку парламенту), Л. Кучма віджартувався: «Ви дуже хитрі, але і я не дурний». УСПП залишився організацією директорату держпідприємств без програми, але з певними інтересами.

Костянтин ПАРИШКУРА.

Зверніть увагу

...Я від баби утік

Обстеження в обласному центрі з боротьби зі СНІДом юнака з Нігерії, що почав навчатися на підготовчому відділенні Луганського східноукраїнського університету показало: він хворий. Повідомили про це кандидатові у студенти, взяли в нього кров на повторний аналіз, після чого той зник і вже понад місяць у розшуку.

— Ми хотіли б залучити до пошуків не лише лікарів, міліцію, а й широку громадськість, — каже заступник головного лікаря шкірно-венерологічного диспансеру Степан Шведюк. — Але згідно з законом ми не маємо права розголошувати ім'я носія вірусу. Відомо, що він мав статеві контакти з кількома жінками. Їм терміново необхідно звернутися до лікарів.

Практично відомо єдине — хворий на СНІД. Виходить знайти його можна лише ...контактним шляхом?

Анатолій КОБЕЛЬНЮК.

Луганська область.

Коротко

Хліб і до хліба

Власним коштом Сумський лікеро-горілчаний завод обладнав на території підприємства пекарню потужністю 200 кілограмів продукції на зміну. Відтепер робітникам не треба буде витрачати час у черзі за хлібом.

Віталій МАКСЮТЕНКО.

Суми.

Перший, та не останній

Колізії, пов'язані спочатку з візитом в Україну американського держсекретаря, а згодом — з ратифікацією нашою Верховною Радою СТАРТу, якось відсунули на другий план ще одну небуденну подію останнього часу. Мова про підписання чотиристоронньої угоди щодо створення в Києві Науково-Технічного центру, до заснування якого, крім України, США і Канади, доклала зусиль і Швеція. Саме про нього й пішла розмова нашого кореспондента Ігоря Грушка з Надзвичайним і Повноважним Послом Швеції в Україні Мартіном ХАЛЛКВІСТОМ.

Крісло для гостя

— Отже, пане посол, ваша країна не обмежується лише гарними словами про бажання співпрацювати з нами...

— Півтора мільйона доларів, які виділив шведський уряд, — це, як на мене, перший конструктивний крок, що сприятиме Україні під час перехідного періоду. Певен, що й не останній. А йдеться про те, щоб за допомогою згаданого центру надати можливості тим фахівцям, які раніше працювали на військову промисловість, застосувати свої знання та вміння у мирних галузях. Таких, як енергетика, атомна зокрема, охорона навколишнього середовища тощо. Причому сам центр стане координувальним осередком, де українські науковці зможуть встановлювати контакти зі своїми закордонними колегами. В ньому спільно розглядатимуть, фінансуватимуть та впроваджуватимуть у життя перспективні проекти. Саме такі, що підуть на користь українській економіці.

— Усе ж це багатонаціональний проект. Я пам'ятаю, що у вашому першому інтерв'ю в нашій газеті, відразу після вручення вірчих грамот, ви говорили про добрі перспективи для україно-шведської економічної співпраці. При цьому наголосили: той, хто дуже обережний, відстає від своїх конкурентів. Відтоді минув майже рік. А обережності, здається, не поменшало. І не лише у шведів.

— Багато що залежить від економіки, яка нині в Україні не в кращому стані. Наші бізнесмени вважають за краще дочекатись, коли у вас ситуація стане стабільнішою та й законодавство зрозумілішим... А поки що віддають перевагу Прибалтиці, Польщі, північно-західному регіонові Росії. І все ж шведське посольство, попри всі складнощі, робить багато для того, щоб економічні зв'язки між нашими двома країнами не стояли на місці. На Україні вже діє ряд відомих фірм зі Швеції. «Альфа-Лаваль», наприклад. Нині я безпосередньо займаюсь організацією поїздки групи шведських підприємців до Харкова, Дніпропетровська, Запоріжжя. Вони відвідають українські конверсійні підприємства, налагодять зв'язки з вашими діловими людьми. Сподіваюся, що це підштовхне нашу співпрацю.

— Було б непогано. Сьогодні ми вкрай потребуємо інвестицій та співробітництва із солідними західними партнерами. Хоча вихід із кризи — це насамперед наш власний клопіт, наша проблема, яку за нас ніхто не розв'яже.

— Безперечно. І той перехід, який ви нині здійснюєте, не може бути легким, безболісним. Адже, крім впровадження економічних реформ, доводиться практично заново створювати державність, нові установи, органи влади. Вибори, які невдовзі відбудуться в Україні, мають допомогти вам подолати кризу. Але і з реформами, як на мене, зволікати не можна. Інакше гіперінфляція може все занапастити.

— Дякую за розмову.

ЗНАЙОМІ ВСІ ОБЛИЧЧЯ

Здійснилось: росіяни прийшли на виборчі дільниці, щоб сказати «Так» або «Ні» проекту нової Конституції і обрати новий склад парламенту. Нині відбувається підрахунок голосів, і про офіційні результати говорити рано.

На зв'язку Москва

А напередодні виборів, у Будинку російської преси, звідки їх хочуть виселити, щоб віддати приміщення депутатам, роздавали «зброю». Відразу біля входу розмістився «бойовий штаб» «Выбора России», де кожному охочому пропонували практично в необмеженій кількості прекрасно видруковані рекламні проспекти та буклети, календарі з фотографіями Є.Гайдара. По всій Москві відбулися багаточасові прес-конференції, присвячені виборам. З ранку й до вечора виступали по всіх каналах телебачення кандидати в депутати. Найяскравіші з них — на виду. Хто ж решта?

Цікаву цифру оприлюднив начальник управління по роботі з територіями президентської адміністрації Н.Медведєв. Він повідомив, що більш як 200 колишніх російських нардепів і приблизно стільки ж союзних висунули себе кандидатами в депутати Федеральних зборів. Медведєв зазначив, що новий парламент «буде складний і уряду доведеться нелегко проводити свій курс реформ». Судячи з настрою одного з керівників адміністрації, приводу для оптимізму напередодні виборів не було у багатьох: адже навіть до верхньої палати очікувався помітний наплив старої номенклатури.

Щодо Державної Думи, то перед голосуванням визначились лідери цього короткого, але дуже жорсткого забігу: «Выбор России», Компартія Зюганова та партія Жириновського. Останній, очевидно, відіграється за поразку на президентських виборах. Вульгарний націоналізм і бажання у всьому звинуватити «наших сусідів», на жаль, знаходять відгук у багатьох росіян. За нашими даними, жириновці збирали аплодисменти на передвиборних зустрічах не лише у Москві, а й у Пітері, і навіть у глибинці.

Заздалегідь були сформовані бригади іноземних спостерігачів. Представники координаційних органів Європейського Союзу вважали за перший свій колективний успіх саме участь у спостереженні за проведенням виборів у Росії. Більш як 200 представників ЄС отримали спеціальні посвідчення Російського Центрвиборчкому і запланували працювати в різних регіонах — від початку і до завершення підрахунку голосів. Причому, з точки зору ЄС, лише у разі «тотальних порушень» вони можуть визнати вибори за неправові. Окремі помилки і недоречності вирішили просто фіксувати і оприлюднювати.

Дуже багато блоків, що протирічать один одному, боролись за мандати. У репортажі із Москви впливова американська газета «Вашингтон пост» звернула увагу на те, що навіть між «реформаторами» з уряду ще до виборів розпочалися розбирання через майбутні депутатські мандати. Цей факт дав комуністам, ультранаціоналістам та іншим опозиційним партіям привід для зловтішливих передбачень, — зазначила «Вашингтон пост». На думку оглядачів, зайві амбіції найближчих соратників Єльцина виявились сильнішими від їхнього бажання проводити реформи спільно. Чим це загрожує, покажуть уже найближчі дні.

Серед іноземних спостерігачів були й двоє наших — радники-посланники українського посольства в Російській Федерації Олег Бай та Володимир Федоров.

Лілія ГЕОРГІЄВА.

Офіційно

Конкурс розпочнеться в січні

Посольство Сполучених Штатів Америки в Україні повідомило про початок програми обмінів імені Фулбрайта (читання лекцій і проведення дослідницької роботи) на 1994—1995 навчальний рік. Конкурс для кандидатів з України розпочнеться 10 січня 1994 року і закінчиться 25 лютого 1995 року.

Українським науковцям буде виділено мінімум 15 стипендій, які дадуть можливість читати лекції і проводити дослідження впродовж чотирьох місяців у 1994—1995 навчальному році. Галузі, в яких буде проводитись конкурс: українознавство і американознавство, політичні науки, економічні дисципліни, педагогіка й адміністрування освіти, захист навколишнього середовища.

До участі в конкурсі допускаються особи, що мають науковий ступінь кандидата чи доктора наук і вільно володіють англійською мовою.

Форми заяв для подачі на конкурс можна одержати після 10 січня 1994 року у приміщенні організації ACTR/ACCELS (червоний корпус КДУ, вул Володимирська, 60, кімната 218—219) або ж у Міністерстві освіти України.

Розглядатимуться лише ті заяви, які будуть одержані однією із згаданих організацій до 25 лютого 1994 року.

Фотофакт

Зелений, але фальшивий

Найбільшу в історії країни аферу фальшивомонетників розкрито у Швейцарії. Підроблені банкноти на суму 12 мільйонів доларів було знайдено поліцією неподалік Цюриха.

На зробленому під час прес-конференції знімку: поліцейські у штатському демонструють частину фальшивих стодоларових купюр.

Фото Кейстон — ІТАР-ТАРС.

Власкори повідомляють

Рекет по-дитячому

Дві тисячі сомів зажадали по телефону невідомі у батьків за викрадену в них 14-річну дочку. За звертання до міліції погрожували «санкціями». На першу зустріч не з'явилися. Під час другої міліція спіймала хлопчиська, потім узяла й другого. Як з'ясувалося, дочка сама попросила її «викрасти», обіцяючи кожному із знайомих «терористів» по 500 сомів. Собі ж на витрати хотіла залишити тисячу.

Євген ДЕНИСЕНКО.

Бішкек.

Експрес-інформація

На міністерському рівні домовились

Підписанням угоди про створення українсько-в'єтнамської міжурядової комісії з питань торгово-економічного і науково-технічного співробітництва, а також протоколу про торгово-економічне співробітництво на наступний рік завершився робочий візит української делегації до Соціалістичної Республіки В'єтнам. Делегація, очолювана заступником міністра зовнішньоекономічних зв'язків України Анатолієм Колосом, провела зустрічі з керівниками міністерств закордонних справ, торгівлі, сільського господарства СРВ. Під час бесід мова йшла про налагодження ділових контактів між двома країнами. В'єтнамці готові постачати в Україну каучук, каву, рис, сою, джут, кокосову олію, арахіс, чай, горіхи. А Україна експортуватиме металопродукцію, обладнання для зрошування полів, мінеральні добрива тощо.

Роз'яснено позицію

Питання розширення українсько-американського співробітництва у різних сферах обговорені під час зустрічі віце-прем'єр-міністра Валерія Шмарова з Надзвичайним і Повноважним Послом США в Україні Уільямом Міллером.
У центрі уваги співрозмовників були також проблеми ядерного роззброєння, ратифікація українським парламентом договору СТАРТ-1, денуклеаризація України. Валерій Шмаров роз'яснив позицію нашої держави з цих питань. У бесіді взяв участь заступник міністра закордонних справ України, глава Національного комітету з роззброєння Борис Тарасюк.

Генеральський семінар

Обговорити нову військову доктрину Росії і проблему ядерних озброєнь на території України запропонував міністр оборони Російської Федерації Павло Грачов. Командувач російських військ запросив на семінар до Москви міністрів оборони ядерних держав. За повідомленням «Інтерфаксу» семінар планується провести наприкінці грудня.

Політичний курс незмінний

Головні зусилля зовнішньополітичного відомства Росії в галузі захисту прав людини будуть сконцентровані на відстоюванні і захисті прав російськомовного населення в республіках колишнього СРСР як у межах СНД, так і на двосторонній основі. Про це заявив на прес-конференції в Москві, присвяченій Міжнародному дню прав людини, міністр закордонних справ Росії Андрій Козирєв.

Чечня тримає порох сухим

У всіх чеченських військових частинах триває підготовка до протидії можливим силовим діям з боку Росії. Чеченський лідер Джохар Дудаєв заявив кореспонденту ІТАР-ТАРС, що результати виборів і референдуму в Росії не матимуть юридичних наслідків для Чечні. Як уже повідомлялося, республіка відмовилася від участі у виборах і референдумі.

Санкції з Лівії не знято

Рада Безпеки ООН продовжила строк дії санкцій проти Лівії, введених у 1992 році. Голова Ради Безпеки заявив, що члени цієї організації провели 10 грудня неофіційні консультації, на яких вирішено санкції з Лівійської Арабської Джамахірії не знімати.

Клінтон виступає за інспекцію

Повномасштабних міжнародних інспекцій ядерних об'єктів КНДР добивається Президент США Б.Клінтон. Глава американської адміністрації заявив репортерам, що зараз проходять інтенсивні переговори між Вашингтоном і Пхеньяном щодо перевірки ядерних об'єктів Північної Кореї. Б.Клінтон не повідомив подробиць діалогу, але зазначив, що КНДР, напевно, прийме пропозицію США.

За повідомленнями наших власних кореспондентів і зарубіжних інформагентств.

Мова

Про історичну місію і принизливі звички

Момент справді історичний: «Просвіті» — 125 років. «Просвіті», яка поставши в 1868 році у Львові задля захисту українських національних інтересів, у 1939 була ліквідована більшовицьким режимом. Але не щезла безслідно. Наприкінці 80-х років знову постають Український культурологічний клуб (Київ), Товариства Лева (Львів), «Рідне слово» (Полтава) — «неформальні організації», з яких у 1989 році народиться ТУМ імені Т. Шевченка, — прообраз сьогоднішньої «Просвіти».

4-5 грудня, як ми вже повідомляли, це Всеукраїнське товариство імені Т. Шевченка зібралося на свій IY з'їзд. Здавалося б, 125 років — вік мудрості. Його вистачило б для того, щоб осмислити і досягти, якщо не всього наміченого, то, принаймні, багато чого. І відроджене товариство справді зробило чимало для збереження національної ідентичності свого народу. Мережевом просвітніх організацій вкрита вся Україна: до Всеукраїнського товариства імені Т. Шевченка належить сьогодні понад мільйон колективних і особних членів.

«Просвіта» видає 11 газет і журналів (з наступного року виходитиме ще й двомісячник «Тризуб»), організовує лекторії «Історія української державності», налагоджує курси української мови у військових частинах, провадить широку видавничу діяльність... Дивно оцінювати роботу «Просвіти» цифрами, але чого вартий лише такий факт: минулого року понад 80 відсотків дітей Черкащини обрали україномовні школи. Правда, невідомо, чи не змінять свого бажання ці школярі наступного року під впливом співучо-балакливого патріотизму, панахидно-демократичної хохлаччини, безнаціонально-культурної державної політики. Чи не тому на IY з'їзді «Просвіти» визначальним був лейтмотив промови Левка Лук'яненка: «Сьогодні, на третьому році нашої незалежності, знову постає питання про історичне значення «Просвіти»... Бо сподівання на те, що основну функцію — захист нашої нації — візьме на себе держава, виявилися марними...»

На підтвердження цих міркувань знову можна було б оперувати цифрами. Рік у рік катастрофічно зменшується кількість, зокрема, літератури україномовної. Якщо в 1990 році вийшло 7046 назв загальним накладом 170,5 мільйона примірників, 1991 — 5857 тиражем 136,4 мільйона, то в минулому лише 4410 загальним тиражем 128,5 мільйона примірників. За 1992 рік картина така: 35,1 відсотка — українською мовою і 62 — російською. У 22 рази зменшилась питома вага україномовних перекладів. При тому, що у світ виходять переважно низькопробні російськомовні видання, які не те що не працюють на нашу духовність, а деморалізують й без того здеградоване суспільство. З'їзд звернувся до Президента України і Кабінету міністрів з проханням взяти під державний захист національне книговидання, а також виконання Закону про мови. Адже Закон, прийнятий ще за есесерівських часів, запрацював лише завдяки громадським товариствам, окремим учителям-патріотам, представникам української діаспори, національно свідомим народним депутатам. А цілеспрямованої мовної державної політики поки що не виявляється. Аргумент тому — хоча б ситуація в Одесі. Рішення Одеської влади про двомовний російсько-український статус міста, прийняте місяць тому, не знайшло жодного офіційного відгуку «у верхах» Української держави. На черзі — «двомовність» Донецька, тримовність Закарпаття... Що далі?

У просвітян же на це запитання відповідь залишається незмінною: «Досить лукавства, досить загравань, досить фразеології... Ми просто відвикли від права на свою Україну, на державу, на землю, на мову, на культуру, а що найважливіше — від права на себе», — ці слова належать новообраному голові Всеукраїнського товариства імені Т. Шевченка П. Мовчану. В перекладі ж на мову основних пріоритетів «Просвіти» слід розуміти: принизливих звичок треба позбуватися.

Катерина КІНДРАСЬ.

З молодих, та ранніх

У Києві відбулася презентація нової молодіжної громадської організації «Молоді європейці за безпеку — Україна» (МЄБ — Україна), президентом якої обрано Івана Сікору. Ця недержавна позапартійна організація об'єднає молодих українських спеціалістів і науковців, які хочуть бачити нашу країну часткою загальноєвропейського процесу співробітництва та інтеграції.

Для України проблема національної безпеки досить актуальна, але малодосліджена.

МЄБ — Україна планує дослідницькі проекти з проблем політичної, військової, економічної, технологічної, екологічної, інформаційної і культурної безпеки України та інших держав, почати робити аналізи конфліктних ситуацій, розробляти заходи з їх запобігання чи нейтралізації і т.ін.

У рамках цієї організації діє Група стратегічних досліджень — незалежний науково-аналітичний центр, до якого входять молодий, але вже відомий у президентських структурах фахівець з питань національної безпеки Сергій Телешун і провідні у цій галузі науковці і практики.

Нещодавно на спільному засіданні Української Ради миру й Українського Фонду миру було обговорено програму їхніх дій під девізом «Мир у нашому домі». У цьому зв'язку кореспондент «Голосу України» мав розмову з головою правління Українського Фонду миру письменником Юрієм БЕДЗИКОМ.

БЕРЕЖІМО ТИШУ НОЧЕЙ І СВІТАНКІВ!

— Юрію Дмитровичу, які нагальні проблеми постали сьогодні перед миротворчими силами України?

— Насамперед, маємо значно примножити свої зусилля щодо гармонізації політичного становища в нашій державі.

— Це й раніше було пріоритетним завданням і Ради, і Фонду миру...

— Не зовсім так. Скажімо, був час, коли ми більше концентрували увагу на зовнішньополітичних акціях. Боролися проти гонитви озброєнь, проти ядерного лиха, пропагували, як тоді писали й говорили, «миролюбний курс радянської зовнішньої політики». Сьогодні в країнах колишнього Радянського Союзу багато свого вибухового матеріалу: Карабах, Грузія і Абхазія, Таджикистан... Жорстокий вогонь ненависті буквально підступає до наших кордонів. Вдарили перші зловісні постріли в самому центрі колишньої імперії — Москві. Не зосереджуючи увагу на характеристиках жовтневих подій навколо Білого дому, можемо викрісталізувати найістотніше. У наших північних сусідів не тільки запахло смаленим, а дається взнаки дивовижна пристрасть до внутрішнього розбрату, якась майже патологічна жадоба розв'язувати політичні проблеми силою зброї, пролиттям крові. Можна заплющити б на ті сумні події очі, проте не забуваймо, що в Росії живуть понад 5 мільйонів українців, що від Москви до Києва якихось вісімсот кілометрів. І найприкріше те, що в нас, в Україні є чимало своїх гарячеголових. До стрілянини, слава Богу, ще не дійшло, але в багатьох регіонах спостерігається така сама парубоцька маханина палицями, нарощування сепаратистських тенденцій.

— Вважаєте, що в Україні можлива «карабахізація» в її жахливому вигляді?

— Неможливого в наш час не буває.

— Ми все частіше стикаємося з політиканством?

— Політиканство — це коли громадський діяч не контролює своєї пристрасті. Мені боляче буває, коли деякі парламентарі аж надто непродумано накидаються на уряд, Президента, вимагають їх відставки, звинувачують їх у всіх смертних гріхах, доводять, що настала мало не «розукраїнізація» України. І стільки в їхніх словах затятості, шаленства, що розбудові нашої держави це аніскільки не сприяє.

— А чи не вважаєте Ви, що загроза іде від чогось глибшого... Скажімо, від руйнації економіки, від люмпенізації нашого суспільства?

— Згоден. Ніяка миролюбна проповідь не втамує голодну плоть і роз'ятрену душу. Якщо не зупинимо розвал економіки, скажену інфляцію, боюся, що доведені до відчаю люди шукатимуть «ворогів» у своїй власній хаті. І все-таки мусимо проповідувати божеську терпимість, кликати до християнського братерства. Тенденцій до внутрішнього розбрату, на жаль, дедалі більшає. У Закарпатті прагнуть «автономії» русини, на Донеччині діють проросійськи настроєні сепаратисти, в Криму... самі знаєте, що там нині.

— Може, посилення відцентрових сил і породження ілюзій «автономного раю» викликане політичними диверсіями із ближнього зарубіжжя?

— Цілком можливо. Не будемо скидати з терезів політики отрути касатоновців та руцьких. Себто чинники суб'єктивні, які, до речі, дехто намагається прикривати фіговими листками «історизму», «романтики», «слов'янської солідарності» тощо. І тому на такі суб'єктивні чинники слід відповідати переконливим словом, чесною, пристрасною проповіддю...

— То як діятимете ви, миротворці?

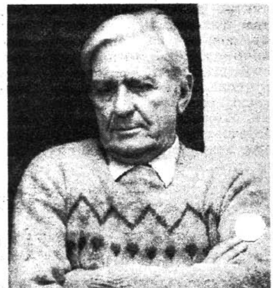
— Є один задум. Чому б не об'єднати зусилля Фонду миру й Ради миру із зусиллями й практичною роботою Міністерства у справах національностей? Перша розмова з міністром О. Ємцем вже була. Хоча справа поки що не рушає з місця. А хотілося б наголосити: не зволікаймо з цим! Мабуть, з усіх проблем, якими клопочеться шановне міністерство, проблема миру й братерської дружби між націями найактуальніша. Кожен згаяний день може мати тяжкі наслідки. Маємо на місцях широкий миротворчий актив, по суті мільйони свідомих громадян України, яких підтримають, без сумніву, товариства нацменшин: росіян, євреїв, угорців, румунів, німців...

— Отже, знову чистісінька пропаганда?

— Я не назвав би це пропагандою, і тим паче «чистісінькою». Має бути пристрасний заклик прокинутися від летаргії заспокоєння. Люди якось заспокоїлися, навіть призвичаїлися до моторошної думки про так званий «соціальний вибух», до балачок про створення економічних зон, по суті, перших кроків до розвалу України як унітарної держави, а там уже й до повної «федералізації», розриву економічних зв'язків, розвалення економіки. А ще далі й до ворожості між окремими регіонами, і, зрештою, до збройних конфліктів. Отут би й ударити на сполох: «Людоньки! Чи мало нам було громадянських воєн, гонінь на «бандерівців», розколу між Східною і Західною Україною? Подумайте, як в ваші хати на світанні буде вдиратися озброєні бойовики з іншими «національними» знаками на кашкетах, як вам, може, доведеться вантажити на машини свій домашній скарб, як виводитимуть на розстріл ваших чоловіків — на Кавказі таке вже діється!»

— Чи не згущуєте фарби?

— Боюсь, що я дечого навіть не домалював. Годі дурити одне одного. Не заплющуймо очі на реальні речі: «грабування награбованого», «громадянські конфлікти» — це гранати у вікна мирних людей, це відірвані руки й ноги, це збиті вертольоти і розкидані по землі трупи дітей... Я пам'ятаю Югославію. Жив там кілька місяців, знімаючи фільм. Яка це була мирна, лагідна країна! І яку чорну руїну з неї зробила людська ненависть.

— Тоді давайте поміркуємо: хто ж конкретно міг би пробудити людей до неспокою? Штатних пропагандистів уже немає, комісарів й поготів...

— Не комісари нам потрібні, а люди чистої совісті, справжні лицарі України. І найпершими я назвав би письменників і журналістів. У газетах майже зникли глибокі статті про наш біль, на екрані пригасли стрічки про Україну-мученицю... Закликаю людей таланту: пишімо, гукаймо, волаймо!

— Отже, тільки громадські зусилля?

— У принципі так. Хоча на часі сказати слово й державі, її правоохоронним органам. Ходять чутки, що в Донбасі з'явилися озброєні козачі загони, що вони вже мають на озброєнні бетеери, бойову техніку армійського кшталту. То чому ж мовчить закон? Параліч влади всім набрид. Час захистити нашу державу і спокій у ній всіма засобами. Тут, я певен, мільйони українських миротворців стануть на бік закону.

— І спокою.

— Закон — це перший крок до спокою. Взагалі, до всього кращого, що втілюється в демократичній народній державі: до праці, багатства, соціальної справедливості. Особливо до цивілізованих взаємин між націями. Тому-то ми прагнемо діяти нині спільно з міністерством, яке очолює О. Ємець, діяти, не гайнуючи дорогого часу, щоб не дати пролитися ані краплині крові на нашій стражденній українській землі! Бережімо тишу українських ночей і світанків! Хай буде мир під високим небом України.

Бесіду вів Володимир ЧЕРКАС.

ІЛТА КИЇВ

офіційний імпортер автомобілів «Пежо» продовжує формування мережі центрів з продажу й обслуговування автомобілів.

Запрошуємо до співробітництва підприємства, що мають:

— недержавну форму власності;

— кошти для інвестицій (у т.ч. ВКВ) у спільний проект;

— власні приміщення для організації постійно діючого автосалону, сполученого з офісом (центр міста), і станції технічного обслуговування;

— досвід дрібнооптової й роздрібної торгівлі автомобілями та іншою складною технікою. Насамперед наша увага звернена до Донецька, Запоріжжя, Одеси, Херсона, Вінниці, Кіровограда, Сімферополя та інших центрів України.

Просимо надсилати свої пропозиції до 10 січня 1994 р. за адресою: **252001, Київ, пров. Т. Шевченка, 12, Ілта Київ («Пежо»), або по факсу: (044) 290-42-74.**

Додаткова інформація по телефонах: **(044) 290-42-48, 290-42-70.**

PEUGEOT ilta KIEV OFFICIAL IMPORTER

IFCO International Financial Company

- открывает кодированные счета в Москве, управляемые по факсу;
- все виды платежей со счетов клиентов по России и СНГ;
- перевод б/н карбованцев в наличную или б/н СКВ, в наличные или б/н рубли
- перевод б/н рублей в наличную или безналичную СКВ;
- оплата валютных контрактов;
- другие операции;
- коммиссия за все виды финансовых операций составляет от 2 до 5% от суммы сделки;
- сроки проведения операций - до 4-х банковских дней.

103009, Москва, Страстной б-р 8,
тел./факс - (095)-229-80-44,
229-96-39,
229-54-97.

Денир Совместное латвийско-белорусское предприятие

предлагает:

- *автомобили РАФ всех модификаций;*
- *оригинальные и надежные наручные часы Минского часового завода "Луч";*
- *высококачественные изделия из трикотажа (платья, джемперы и т.д.);*
- *хорошо известные ковры Витебской и Брестской фабрик.*

Рассмотрим любые предложения о взаимовыгодном сотрудничестве.

Тел./ факс в Минске: (0172) 66-02-72, 66-86-06.

Официальный представитель: Курганского автобусного завода и Горьковского автомобильного завода «ПО ГАЗ»

Предлагает к реализации со склада в Киеве:

Автобусы КАВЗ-3976

Автомобили: ГАЗ 31029 «Волга» Москвич 2141

Грузовые автомобили:

ЗИЛ (дизель):
- **бортовые**
- **тягачи**

Запасные части к автомобилям ЗИЛ

ГАЗ-3307

Кузова к автомобилям ГАЗ-3307

Трактора ЮМЗ-6

КАМАЗ:
- **бортовые**
- **самосвалы**
- **тягачи**

Контактные телефоны в Киеве 8 - 044-264-74-42 263-70-11 тел.факс 264 - 24 - 05

ТАМОЖЕННОЕ

оформление грузов

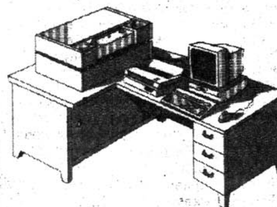
заполнение деклараций

с предоставлением электронной копии

Тел. /044/ 271 - 70 - 49.

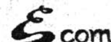
«Донецкая фирма «ТЕРМОТЕХНИКА-1» предлагает по предоплате котлы паровые, котельное оборудование, трубопроводную арматуру, насосы, фланцы, отводы, емкости 5-50 куб. м для осветленных нефтепродуктов, водонапорные башни БР-15А, приборы контроля пламени в топках, МЭД и другие приборы на базе электроники. **Тел.: 66-41-33, 94-70-11 Адрес: 340045, г.Донецк, ул. Воровского, 10.**

НАСТОЛЬНЫЕ ИЗДАТЕЛЬСКИЕ СИСТЕМЫ С ФОТОНАБОРОМ

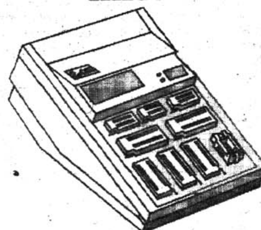

- **Компьютер, принтер и сканер по условиям заказчика**
- **Фотонаборная установка CSYTYPE**
- **Цветоделение и растрирование**
- **Автоматическое распознавание текста**
- **Старт-пакет фотопленки**

Телефон: (044) 271-70-49

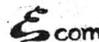

УНИВЕРСАЛЬНЫЙ ПРОГРАММАТОР ППЗУ И ОЭВМ CSYPROM

- **155РЕЗ**
- **556РТ4, 556РТ5, 556РТ7, 556РТ7А, 556РТ11, 556РТ13, 556РТ14, 556РТ15, 556РТ16, 556РТ17, 556РТ18, 541РТ2**
- **573РФ2, 573РФ4, 573РФ5, 573РФ6, 573РТ6, 573РФ7, 573РФ8**
- **1816ВЕ48, 1816ВЕ51**
- **2716, 2732, 2764, 27128, 27256, 27512, 27010**

Телефон: (044) 271-70-49

Государственное производственное объединение «ПРОЭКС» реализует со склада в Днепропетровске оптовые партии пиломатериалов хвойных пород:

ШПАЛЫ ЖЕЛЕЗНОДОРОЖНЫЕ ШИРОКОЙ КОЛЕИ (непропитанные);

брус сечением 150 × 150 мм длиной 3—4 метра;

доска обрезная и необрезная 40—60 мм;

ОБНАЛИЧНИКИ И ПЛИНТУС.

Форма оплаты — любая.

Наш адрес: **320070, Днепропетровск, пр. К.Маркса, 60, каб. 529.**

Телефоны: **(0562) 44-06-23, 45-21-32.**

Факс: **44-06-23.**

Организация

осуществляет поставку рам лесопильных МОД. Р-63; УЛ-63. Форма оплаты: предоплата; чек; бартер.

Доставка — транспортом поставщика согласно реквизитам потребителя.

Сроки — по договоренности сторон.

Адрес: 252053, ул. Кудрявская 8в, к. 14, 15. Тел. (044) 212-11-29.

За чорними кулісами «Білого братства»

(Закінчення. Початок на 1-й стор.).

— Розповім докладніше. В Донецьку Кривоногов з'явився три роки тому. Тоді він займався екстрасенсорикою, біоенергетикою, цілительством, мав на цю тему чимало публікацій, навіть книгу «Як загнуздати біоенергію?». У Донецьку, де виступав з лекціями, організував клуб екстрасенсів. Знаєте, був такий час, коли люди масово захоплювалися чимось неземним, таємним, тож Кривоногов мав серед донеччан неабиякий успіх.

Навесні 1991 року він прибув до нас удруге, але вже в ролі провідника кришнаїтства. Мені зателефонувала невідома дніпропетровська журналістка і повідомила, що мене запрошено на зустріч із Кривоноговим, яка відбудеться у палаці культури «Юність». І не лише як глядачка його виступу. Кривоногов багато чув про мене, читав мої публікації у газеті «Молодь України», де я працювала позаштатним кореспондентом, тож хоче особисто зустрітися зі мною і поговорити щодо встановлення ділових зв'язків.

У залі було чоловік з двісті. Переважно ті, хто цікавився екстрасенсорикою, духовним розвитком, Вищим розумом. Мене відразу провели за лаштунки сцени, де чекав Кривоногов. Говорив він спокійно, ввічливо. Сказав, що шукає для себе здібну людину, яка стала б його сподвижником (сподвижницею). «Будемо працювати вдвох, — умовляв Кривоногов. — Я зроблю тобі ім'я, славу, ти виростеш у зірку першої величини».

Малюючи звабливе рожеве майбутнє, він підняв руку і невимушено став поправляти нагрудну кишеню піджака. Я почула, як щось клацнуло під його пальцями. Тієї ж миті побачила: з фойє через залу біжать якогось непевного вигляду юнаки зі стриженими головами. Їх було шестеро. Вони підскочили, щільно зімкнулися навколо мене. «Учителю, що сталося?» — запитав один з них, і я відчула, що вони ладні виконати будь-який його наказ. «Нічого, — поблажливо усміхнувся Кривоногов. — Вертайтеся на свої місця». Вони розступилися і покірно пішли до фойє. «Ця людина дуже небезпечна, — подумала я. — Він хотів показати свою силу і налякати мене».

Кривоногов знову заговорив: «Увечері ти прийдеш до мене в готель. Ти обов'язково прийдеш. Не пошкодуєш». Але, певне, відчув, що мене не так просто «взяти», і став повторювати, ніби зіпсована платівка: «Ти прийдеш до мене в готель! Ти прийдеш до мене в готель!». «Пробачте, — сказала я, — але спершу хотіла б подивитися ваш виступ». І пішла до зали.

Кривоногов жваво і дохідливо пояснював присутнім, чому не треба... плюватися, радив, як харчуватися, зберегти здоров'я, зажити в людей довір'я тощо. Слухачі, які чекали чогось складного для їхнього сприйняття, скинули з себе напруження, розслабилися. І тут на сцену вийшло двоє хлопчаків у білих балахонах зі шматком тканини, на якому виднівся напис: «Харе Крішна!» Вони почали танцювати, з кожною хвилиною нарощуючи темп і входячи в екстаз. Усе це передалося до зали: люди піднялися, забувши, хто вони і навіщо сюди прийшли, заплескали в долоні, повторюючи: «Харе Крішна! Крішна Харе!»

Кривоногов, який збоку спостерігав за дійством, став переміщатися углиб сцени. Людей, у тому числі й мене, якась невидима сила тягла на сцену, владно кликала: «Йди за мною! Йди за мною! Йди!» Я щипала себе, щоб не піддатися цій магії, а потім не витримала і вийшла з палацу. Але та сила ще жила в мені, кликала за собою, і я кілька разів хотіла вискочити з трамваю і повернутися до зали. Слава Богу, що вдалося себе перебороти!

Потім мені розповіли, що багато людей вийшло на сцену. Втративши контроль над собою, вони обіймалися, цілували одне одного. Серед них була і Марина Цвігун. З кількох жінок, які відвідали Кривоногова в його готельному номері, він вибрав саме її.

— Більше він не згадував про вас?

— Згадував, і дуже часто. Але вже не як про зірку першої величини. Поливав мене брудом у своїй газеті «Атма», під час виступів, а редакторові «Молоді України» Володимиру Боденчуку надіслав «страшного» листа: якщо той і надалі друкуватиме матеріали Ніколаєвої чи про неї, то він як Бог і директор Інституту Душі прокляне його і нещадно покарає. Але я не звертала на це увагу. Вирішила: час нас розсудить і розставить усе на свої місця.

Мене турбувало єдине: в промовах, газетних публікаціях Кривоногов усіляко жахав людей кінцем світу, який має ось-ось настати. Саме через всезагальний страх він прагнув здобути не лише визнання, популярність і авторитет, а й можливість володіти розумом і почуттями великих мас. Тож річ була не тільки в ньому. Страждали люди, особливо — діти, підлітки, їхні батьки.

— Як ви гадаєте, чому після вашої відмови стати Марією Деві Христос Кривоногов обрав саме Цвігун?

— Тому що Марина — вольова і сильна душею людина. Слабкі йому не потрібні — вони можуть не витримати тої ноші, яку він на них покладе, зламаються. А Марина має міцний стрижень і всі повірять, що саме вона — Христос, мало кому вдасться порушувати її віру. До того ж, Цвігун — освічена, володіє пером, пише вірші. Я не маю до неї жодного зла, бо вона, як і всі «юсмаліани», — жертва Кривоногова.

— Цікаво, як він підкоряє своїй волі людину? Багато хто сходиться на тому, що Кривоногов володіє гіпнозом...

— Я обстежила немало дітей, залучених до братства, і переконалася: майже всі вони практично здорові. Єдине лихо, але дуже страшне, — це те, що в них штучно порушене чергування імпульсів мозку. Не буду вдаватися до подробиць, скажу лише, що мозок — біохімічна структура, яка виробляє хвилі чотирьох типів. Якщо регуляція хвильових процесів природна, то і людина мислить нормально, самостійно, має своє «я». А коли регуляцію порушити, зруйнувати, то в голову будь-якої особи можна закласти чужі установки, згідно з якими вона і поводитиметься в своєму житті.

— Зомбі?

— Ні. Це страшніше. Зомбі — звичайний робот, який сліпо виконує той чи той наказ господаря. Ізолюй зомбі від керівника — і він зупиниться, не знатиме, що робити сьогодні, завтра, в майбутньому. Йому постійно потрібні накази. А кривоноговські «юсмаліани» будь-коли і за будь-яких умов виконуватимуть чужі установки, проповідуючи їх серед інших.

Але повернімося до того, як це робиться. Пам'ятаєте, коли я розповідала про першу зустріч із Кривоноговим, то сказала, що чула, як щось клацнуло в його піджаку. Так от, є прилади, якими можна легко руйнувати регуляцію хвильових процесів мозку. Дико, страшно, але це правда. Звідки вони беруться і як потрапляють у приватні руки, не мені знати.

— Отже, жодні ліки, уколи не можуть повернути «юсмаліан» до реального життя?

— Саме так. І це підтверджує практика.

— З чого ви почали?

— З того, що до мене стали приходити люди з фотографіями рідних, яких поглинуло «Біле братство», благаючи зарадити їхньому горю. Тоді я не знала, що робити, в якому напрямі діяти, але постійно думала: що ж коїться з дітьми, які відреклися від матерів, із батьками, які покинули дітей, усіма тими, хто вирішив жити без імені, документів, засобів до існування, фанатично поклоняючись авантюрним ідолам — Кривоногову і Цвігун. Особливо мене вразили слова цих «божеств», звернені до мого народу: «Якщо ви не опам'ятаєтеся, ми втопимо Україну в крові!»

— Надіє, з попередніх наших бесід знаю, що ви не розкриваєте свої основні таємниці, аби вони не потрапили до брудних рук, тож про ваш метод регуляції запитувати не варто. Скажіть, як поводяться під час сеансу «пацієнти»?

— Перш за все працювати з ними треба індивідуально, адже кожний має свою регуляцію, і тут потрібно чітко встановити, де в людини власний імпульс, а де — чужий. Якщо спостерігати збоку, то картина, зізнаюсь, не з приємних: діти голосно і дуже злякано кричать: «Я грішний! Я боюся страшного суду! Я боюся вмерти!» Страх, силоміць поселений у свідомість, у цей час охоплює їх з великою силою.

Та не дуже втішаймося, коли підліток повертається до свого колишнього, природного «я». Він розгублений, він на роздоріжжі, він запитує себе й інших: «Як мені жити далі?» Ось тут і треба негайно прийти йому на допомогу. Батькам, педагогам, психологам, священикам, які взялися б за соціальну адаптацію підлітка.

— Чи вам не здається, що братство Кривоногова було комусь дуже потрібне, що хтось щедро виділяв на його діяльність значні кошти? Адже лише газети, прокламації, брошури, книжки «священних» віршів і пісень Деві-Цвігун, видруковані мільйонними тиражами на якісному папері й тоннами завезені в Україну, «тягнуть» на мільярди карбованців.

— Що братство було комусь потрібне — факт безперечний. Воно втягувало в себе майбутнє держави — молодь, яка зрекалася не тільки батьків, а й свого народу, своєї Вітчизни, роду, національності. І не випадково, що саме Київ обрано місцем «кінця світу», точніше — початком руйнації незалежності України, в столиці якої розігралася б страшна кривава трагедія.

— Трагедії не відбулося, Кривоногов і Цвігун заарештовані, знайдено спосіб повертати людей до нормального життя, отже, ви вже спокійні?

— Ні. По-перше, «Біле братство» ще не впало цілком. По-друге, на «арену» виходять інші «пророки» й ловці людських душ, маючи на озброєнні ті самі методи й знаряддя, що і Кривоногов.

Ви погляньте-но, що робиться? До нас, в Україну, вільно приїжджають десятки проповідників, віщунів, цілителів різного гатунку, в багатьох містах гастролюють непевні «божества» з такими ж непевними ідеями, пророцтвами. Представники влади й законності на місцях повинні перевіряти, чи мають ці «гастролери» державну ліцензію на публічні виступи, сеанси зцілення. Якщо не мають, гнати їх у три шиї.

— Надіє, тепер скажіть, що робити мені, нашій газеті після публікації цієї бесіди...

— Зрозуміла. На жаль, я не маю в Києві постійної адреси, тож люди, які захочуть позбутися «юсмаліанства», нехай надсилають листи до «Голосу України», звідки я їх забиратиму. В конверт треба покласти поштову листівку з номером телефону (іногородні зазначають і код їхнього населеного пункту). Якщо вдома немає телефону, домовтеся із знайомими, у яких він є. На конверті обов'язково зазначте: «Надії».

— Щиро дякую вам за розмову.

Бесіду вів **Олександр ВИНОКУРОВ.**

На фото: **Надія НІКОЛАЄВА.**

Спорт

Коли скорочуються відстані

Кажуть, так було завжди — працював краще той, хто вмів відпочивати. В Теплику Вінницької області й зараз так вважають. У всякому разі люди тут отримали справжню насолоду від футбольно-мистецького свята, організованого на честь місцевих ветеранів спорту.

Вдень у футбол зіграли, артистів послухали, увечері й по чарці випили... Причому, з артистами.

Пам'ятайте, як, бувало, після перемог «Динамо» над «Баварією» чи «Спартаком» зростала продуктивність праці! Отак і в Теплику після матчу збірної району із зірками української естради, який, зрозуміло, виграли тепличани — 4:2. Наприкінці наступного робочого, дня голова райради «Колос» Юрій Браславський висловився так: «Футбол і концерт додали людям такої трудової наснаги, що якби район став на певний час окремою державою, з перенпфляцією було б покінчено за лічені години». Факт неперевірений. Можливо, Браславський такого й не казав. Але абсолютно точно, що саме він був головним організатором цього свята. Можете не сумніватися й у тому, що вже було темно, а переповнений теплівський стадіон ніяк не хотів відпускати Аллу Кудлай та Віталія Білоножка. Того ж вечора тепличани дізналися, що Абдель Нассер з Єгипту — не лише висококваліфікований суддя міжнародної категорії, а й чудовий співак, а актор театру ім.Франка Богдан Бенюк як гуморист може все...

«Люди для людей» — такий девіз був у спонсорів теплицького свята. І таких спонсорів, погодьтеся, не можна не назвати — мале підприємство «Гаран», районний «Держстрах», МК-16, сільгосппідприємство «Україна» із Россоші, Теплицький комбікормовий завод. Проводжаючи гостей, голова ради народних депутатів Василь Гелій запевнив, що 270-кілометрова відстань між Києвом і Тепликом віднині стала набагато коротшою.

Микола ДИКЕВИЧ.

Змагалися богатирі

Перший чемпіонат світу з гирьового спорту, що відбувався у Липецьку (Росія), був організований чудово і, без перебільшення, став справжнім святом для учасників і прихильників спорту.

Через фінансові труднощі наша країна не змогла виставити на першості всіх найкращих атлетів. Прикро, звичайно, бо Україна — одна з найсильніших у гирьовому спорті. Втішає тільки те, що на липецькому помості змагався уславлений гирьовик, неодноразовий чемпіон і рекордсмен України та колишнього СРСР Роман Михальчук. Виступаючи в категорії 65 кг, луганчанин у впертій боротьбі з російськими і казахстанськими богатирями здобув першу в історії гирьового спорту України золоту медаль чемпіона світу. Його результат у поштовху — 87 разів, у ривку лівою і правою — по 72.

Сьогодні ми вітаємо Романа з великим успіхом. Але обов'язково скажу й про те, що в тій перемозі є певна заслуга людини, яка стала добровільним спонсором Михальчука. Це президент уславленого київського борцівського клубу «Чемпіон», заслужений тренер України Руслан Савлохов. Ситуація досить прозаїчна і характерна для нашого часу: в армійському товаристві немає коштів. Отож Руслан виявив солідарність і щедрість, не задумуючись, допоміг виїхати нам на чемпіонат. Дякуємо йому за це!

Бронзовим призером чемпіонату світу в категорії 60 кг став харківський армієць Олександр Савченко (тренери Б.Смирнов та Г.Бронштейн).

Юхим АЙЗЕНШТАДТ,
заслужений тренер України.

Липецьк — Київ.

ГОЛОС УКРАЇНИ

ЗАСНОВНИК — ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ

Газета виходить з 1 січня 1991 року

Головний редактор С. ПРАВДЕНКО.

Редколегія: О. БІЛИК (заст. головного редактора), Л. БРОВЧЕНКО (в.о.заст. головного редактора), А. ГОРЛОВ (перший заст. головного редактора), І. ГРУЩКО, В. КРАСНОДЕМСЬКИЙ, С. ПИСАРЕНКО, Б. СИДОРЕНКО (заст. головного редактора), А. СОЛОНСЬКИЙ, В. СУДДЯ (заст. головного редактора).

Адреса редакції: 252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

♦ ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23; телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 441-89-34, 441-89-44.
♦ Рукописи не повертаємо.
♦ Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.

♦ Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
♦ За точність викладених фактів відповідальність несе автор.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50. 1 2 3 4 5 6 7 8 9 0 Зам. 0311237.

Газету набрано і зверстано в комп'ютерному центрі «Голосу України».